

*Wierzę w Chrystusa
Odkupiciela*

Wielki Post

WSPÓLNOTA

ISBN: 9788387487836

Wydawca: Archidiecezja Poznańska

Redakcja: ks. Szymon Stułkowski

Ilustracja (str. tytułowa): Agnieszka Wiśniewska i Julian Świetlicki - AR CherryBestGroup

Drukarnia: Zakład Poligraficzny Moś & Łuczak sp.j.

WPROWADZENIE

Wielki Post jest zawsze czasem wezwania do autentycznego i nowego nawrócenia. W tym roku, w sposób szczególny, ma on prowadzić nas do odnowienia wiary w jedynego Zbawiciela świata. Uwieńczeniem tego okresu powinno być – płynące z głębi serca – wyznanie: ***Wierzę w Chrystusa Odkupiciela***. Winniśmy bowiem pamiętać, że „(...) w tajemnicy Jego śmierci i zmartwychwstania Bóg objawił pełnię miłości, która zbawia i wzywa ludzi do nawrócenia i przemiany życia poprzez odpuszczenie grzechów (por. Dz 5,31). Dla apostoła Pawła ta miłość wprowadza człowieka do nowego życia: »Przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca« (Rz 6,4). Dzięki wierze to nowe życie opiera całą ludzką egzystencję na radykalnej nowości zmartwychwstania. Na miarę jego wolnej dyspozycyjności, myśli, uczucia, mentalność i zachowania człowieka powoli są oczyszczane i przekształcane na drodze, która nigdy tu na ziemi nie realizuje się w pełni. »Wiara, która działa przez miłość« (Ga 5,6) staje się nowym kryterium inteligencji i działania, które przemienia całe życie człowieka» (*Porta fidei*, 6).

Wielki Post – dzięki słowu Bożemu i sakramentom – ma nam pomóc w pogłębieniu naszej wiary w Chrystusa Odkupiciela. Dokonuje się to na drodze modlitwy i dzielenia się miłością, milczenia i postu, w oczekiwaniu na radość paschalną. Dzięki nawróceniu możemy spojrzeć w prawdzie na siebie i naszych bliźnich, a zjednoczeni z Bogiem przez Chrystusa w Duchu Świętym pełniej dostrzec godność naszych siostr i braci – także tych, którzy żyją na marginesie społeczeństwa.

Papież Franciszek przypomina, że „(...) na mocy otrzymanego chrztu każdy członek Ludu Bożego stał się uczniem–misjonarzem (por. Mt 28,19). Każdy ochrzczony, niezależnie od swojej funkcji w Kościele i stopnia wykształcenia w wierze, jest aktywnym podmiotem ewangelizacji i czymś niestosownym byłoby myślenie o schemacie ewangelizacji prowadzonej przez wykwalifikowanych pracowników, podczas gdy reszta wiernego ludu byłaby tylko odbiorcą ich działań» (*Evangelii gaudium*, 120). Słowa te mają szczególne znaczenie w kontekście – przypadającej w Wielki Poniedziałek (14 kwietnia) – 1048. rocznicy Chrztu Polski,

a także przyjęcia w Niedzielę Palmową w Rzymie przez naszą delegację krzyża Świątowych Dni Młodzieży. Nie możemy zatem zlekceważyć papieskiego apelu, aby było w nas więcej „ducha misyjnego, chęci »wyjścia« w nieustannie ponawianym nawróceniu misyjnym, żeby szukać – także na peryferiach – i iść do tych, którzy oczekują na Dobrą Nowinę Chrystusa” (*Do polskich biskupów ad limina apostolorum*). Jedną z form odpowiedzi na ten apel będą rekolekcje ewangelizacyjne z przepowiadaniem kerygmatu. W pierwszym roku realizacji obecnego *Programu duszpasterskiego* rozpoczniemy je w niektórych parafiach archidiecezji. Rekolekcje będziemy kontynuować w następnych latach.

Trwający od Środy Popielcowej do południa Wielkiego Czwartku okres Wielkiego Postu winien być czasem przygotowania do przeżywania najważniejszego dla nas święta – Paschy. Rozumiana jako męka, śmierć i zmartwychwstanie jest obchodzona w ramach Triduum Paschalnego, a głównym momentem jej przeżywania powinien być udział w Wigilii Paschalnej, którą należy połączyć z odnowieniem przymierza chrztu świętego.

W czytaniach pierwszej niedzieli Wielkiego Postu należy zwrócić uwagę na fakt, że miłość przezwycięża pokusy, które mogą prowadzić do odrzucenia miłości Boga i zaprzestania poszukiwań głębszego sensu życia. Teksty drugiej niedzieli, ukazując przemienienie Pańskie na górze Tabor, zachęcają, byśmy wsłuchiwali się w głos Miłości – „To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie”. Wstępując z Nim na górę, jesteśmy zaproszeni do spojrzenia w ciszy i modlitwie poza horyzont codziennych spraw; to pozwala nam dostrzec dar wspólnoty z Bogiem i ludźmi. Kolejna niedziela w przypowieści o Samarytance przynosi zaproszenie, skłania nas, by wrócić do źródła życia, które odnajdujemy w Chrystusie, dającym człowiekowi siebie samego. W czwartą niedzielę – wraz z uzdrowionym ślepcem – będziemy powtarzali: „Wierzę, Panie!”, bo wszyscy potrzebujemy przemycia oczu, aby na nowo udać się w drogę ku wierze, by dostrzec w Chrystusie drogę ku pełnej komunii z Bogiem. Wskrzeszenie Łazarza, ewangeliczne wydarzenie, które przypomnimy sobie w piątą niedzielę Wielkiego Postu, jest wyrazem współczucia, jakie Jezus okazuje człowiekowi i zarazem szczególnym znakiem wspólnoty ze wszystkimi cierpiącymi, a także wskazaniem drogi przez krzyż do zmartwychwstania. Wreszcie czytania Niedzieli Palmowej, ukazując ukrzyżowanego, ogołoczonego i wyniszczzonego Syna Bożego, pobudzą do nawrócenia, abyśmy jeszcze pełniej uwierzyli w miłość Boga, pojednali się z Nim i żyli ze zmartwychwstałym Panem we wspólnocie Kościoła.

W związku z tym, że Wielki Post jest ze swej natury także czasem szczególnej realizacji dzieła miłosierdzia, warto przypomnieć słowa Ojca Świętego, które skierował do Kościoła w Polsce na zakończenie wizyty *ad limina apostolorum*: „(...) zachęcam was do troski o ubogich. Także w Polsce, pomimo aktualnego rozwoju gospodarczego kraju, jest wielu potrzebujących, bezrobotnych, bezdomnych, chorych, opuszczonych, a także wiele rodzin – zwłaszcza wielodzietnych – bez wystarczających środków do życia i wychowywania dzieci. Bądźcie blisko nich! Wiem, jak dużo czyni w tej dziedzinie Kościół w Polsce, okazując wielką hojność nie tylko w ojczyźnie, ale także w innych krajach świata. Dziękuję wam i waszym wspólnotom za to dzieło. Nadal zachęcajcie waszych kapłanów, zakonników i wszystkich wiernych, by mieli »wyobraźnię miłosierdzia« i zawsze ją praktykowali” (*Do polskich biskupów ad limina apostolorum*).

Podczas wspomnianej wizyty *ad limina apostolorum*, papież Franciszek przypomniał, że jesteśmy w przededniu „(...) kanonizacji błogosławionego Jana Pawła II. Wszyscy nosimy w sercu tego Wielkiego Pasterza, który na wszystkich etapach swej misji – jako kapłan, biskup i papież – dał nam świetlany przykład zupełnego oddania się Bogu i Jego Matce oraz całkowitego poświęcenia się Kościołowi i człowiekowi” (*Do polskich biskupów ad limina apostolorum*). Kanonizacja dwóch papieży – Jana XXIII i Jana Pawła II odbędzie się w Rzymie bezpośrednio po świętach, w II niedzielę wielkanocną (Niedzielę Miłosierdzia Bożego), 27 kwietnia br. Niech zatem tegoroczny Wielki Post będzie również czasem szczególnego przygotowania się do tej wielkiej uroczystości.

ks. Adam Przybecki